

prisen gav staten en udgift på ikke mindre end 27 mill. kr. mere end beregnet, 5 mill. kr. i forøget betaling til bagerne, 10 mill. kr. som følge af stigning i forbruget af rugmel, der næppe er uden forbindelse med det økonomisk fordelagtige i opfodring af brød, og 12 mill. kr. ved den med kornordningen følgende stigende udgift til tørring og lagring.

I udvalget er derfor fra vor side stillet forslag om:

1. at prisbindinger og ordninger bortfaldt, idet det dog er en forudsætning, at danske forbrugere ikke skal betale højere priser end den, landbruget vil eksportere til.
Det er endvidere foreslået:
2. at tilskudsordningerne såvel for brød, der er anslået til at koste 104 mill. kr. for et år, som for mælk, der var anslået til 24 mill. kr., og som nu kan forventes at stige med adskillige millioner kroner, og for fodtøj, anslået til 20 mill. kr., blev ophævet. Den ved ophævelsen fremkomne besparelse i tilskud samt de sparede administrationsomkostninger må anslås til mindst 170 mill. kr. årlig.
Endvidere er det foreslået:
3. at der til imødegåelse af stigningen i ejendomspriser gennemførtes en statsgrundskyld på 1 pct. i henhold til det derom i folketinget fremsatte lovforslag.

Det ville indbringe ca. 80 mill. kr. eller et samlet beløb i besparelser og grundskyld på 250 mill. kr. eller $\frac{1}{4}$ milliard kr. til nedsættelse af told og forbrugsafgifter, der særligt tynger den jævne befolkning.“

Til lovforslagets 2. behandling i folketinget stilledes fra kommunistisk side et ændringsforslag om at give § 4 følgende tilføjelse:

„Der ydes statstilskud til yderligere at nedbringe forbrugerprisen på sødmælk med 6 øre pr. kg. De nærmere regler fastsættes af landbrugsministeren.“

Dette forslag kunne landbrugsministeren ikke tiltræde i den foreliggende form.

Under forhandlingerne om ændringsforslagene gjorde Hans Hedtoft (S) — i overensstemmelse med hvad han, som omtalt under debatten af Jørgen Jørgensen (Lejre) (RV), havde sagt andetsteds i en tale — gældende, at der kunne være tvivl om, hvorvidt mælkeprisen virkelig gik ned med de 6 øre pr. kg, der var truffet overenskomst om at lade staten skyde til. „Vi har indenfor socialdemokratiet meget bitre erfaringer for forlig, der skal garantere prisnedgang på bestemte varer. Tænk på kødordningen! Tænk på, hvad man stillede os i udsigt, og tænk på, hvad de praktiske prisresultater på markedet er i dag!“